

O cauza comuna a inginerilor si economistilor: REINDUSTRIALIZAREA ROMANIEI

Univers Ingineresc nr.: 8/2012

Data: 16 - 30 aprilie 2012

[Prima pagina ziar nr. 8/2012](#)

Reluarea - intr-o noua faza - a dezbaterilor referitoare la Proiectul National de Modernizare Economica si Sociala a Romaniei (despre care Univers ingineresc a relatat de mai multe ori) a prilejuit un viu schimb de opinii din care a rezultat necesitatea de a se „fora“ mai adanc in zona industriei, nu numai pentru a face delimitarea strict necesara intre aparenta si esenta, ci si pentru a ne desparti de o serie de reprezentari puternic sedimentate atat in sfera investigatiei stiintifice, cat si in cea a perceptiei publice. Sub acest aspect, putem sa vorbim despre un real „profit“ in vederea finalizarii demersului initiat de AGER, la care s-au raliat AGIR si ASTR.

O obligatie liber asumata si mijloacele de a o onora

Nu am avut de-a face doar cu o reluare a dezbaterii Proiectului National, ci si cu o reluare a colaborarii traditionale a Asociatiei Generale a Economistilor din Romania (AGER) cu Asociatia Generala a Inginerilor din Romania (AGIR) si Academia de Stiinte Tehnice din Romania (ASTR) in efortul comun de implicare directa si responsabila in vederea identificarii si promovarii cailor de rezolvare a unor cerinte fundamentale ale societatii romanesti din prezent si din viitorul previzibil.

Atat in plan simbolic, cat si in sfera practicii, la dezbaterile care a avut loc la sediul central al AGIR, nu a scapat atentiei participantilor faptul ca, in Palatul ridicat in urma cu mai bine de opt decenii de Societatea Politehnica, a fost permanent prezent mesajul venit peste timp de la numeroase generatii care au contribuit activ la declansarea si concretizarea primei modernizari a Romaniei. Au facut-o inaintasii prin mari brese de ordin conceptual si prin solutiile practice, surse permanente de inspiratie pentru cei care i-au urmat. Acestui mesaj i-a dat expresie, in calitate de gazda, prof. univ. dr. ing. EurIng Mihai Mihaita, presedintele AGIR si vicepresedinte al ASTR.

Discutiile au fost favorabile unor abordari in care punctele de vedere ale economistilor si inginerilor nu numai ca s-au interferat, ci au reprezentat o veritabila „valoare adaugata“ comuna la demersurile, de acum inainte tot comune, pentru elaborarea, pana la capat, a Proiectului National. Intr-o societate divizata, asa cum este - in prezent - cea romaneasca, asumarea libera a

unor obligatii de catre membrii celor mai reprezentative asociatii profesionale apare limpede ca o tendinta spre unitate, spre slujirea unui interes public de necontestat.

Despre definitii si deschiderea drumului spre solutii

Expunerea de baza a fost prezentata de prof. univ. dr. Gheorghe Zaman, membru corespondent al Academiei Romane, presedintele AGER. Titlul acestei interventii a fost inspirat dintr-un studiu amplu, consistent al autorului pe tema Avantajelor comparative si competitive ale exportului Romaniei. Fireste, nu dispunem de spatiul necesar pentru redarea expunerii, fie si numai in ceea ce a avut esential de comunicat, in urma unei investigatii stiintifice de o asemenea amploare. Ceea ce a fost evident a vizat tocmai ideea avansata in introducerea la aceste consemnari, si anume trasarea liniei de demarcatie intre „ceea ce se vede“ sub semnul unor reprezentari deficitare si ceea ce este in realitate.

Vorbitorul a reamintit ca, la nivel global, s-a definit si a devenit operational un indicator global al competitivitatii macroeconomice „construit“ pe baza a 12 piloni, fiecare extrem de interesant, astfel incat, in functie de un clasament care include 140 de tari, Romania ocupa locul 65, cu unele oscilatii in plus si in minus in functie de rezultatele din fiecare an. Tendinta, insa, este de a pierde o astfel de pozitie in sens negativ.

Remarca profesorului Zaman ofera temeiul pentru o abordare realista a intregii tematici rezultate din analiza avantajelor comparative si competitive. Analiza s-a desfasurat, indeosebi in perioada postaderare, inclusiv in faza in care criza s-a manifestat puternic, inclusiv in tara noastra.

De la cauze la efecte

La majoritatea indicatorilor care vizeaza substanta economica, s-au inregistrat caderi chiar sub cei din primul an al aderarii la UE, 2007. Aprofundandu-se tema cu trimiteri la exportul romanesc, s-a constatat ca exista patru mari situatii caracteristice. Astfel, s-au identificat cele mai mari avantaje competitive la uleiuri, fructe oleaginoase, cauciuc, busteni, imbracaminte, incaltaminte si altele de acelasi gen, respectiv produse cu o valoare adaugata scazuta. Urmeaza grupele cu un grad mai mic de competitivitate, exact domeniile in care avem cea mai mare capacitate de export, peste 66% din totalul livrarilor. In context, s-a subliniat ca asteptarile mari legate de cresterea competitivitatii ca efect al investitiilor straine directe (ISD) nu s-au dovedit realiste in majoritatea cazurilor. La ora actuala, ISD controleaza 70 - 80 si chiar 90 la suta din unele sectoare ale economiei romanesti. O mare importanta prezinta analiza a ceea ce reprezinta, in fapt, ISD in tara noastra: unele vizeaza exportul, altele piata interna. Cea mai mare parte a ISD, in Romania, este orientata spre produsele non-exportabile. Este de prisos sa mai relevam ca aceasta constatare, bine fundamentata stiintific, din studiul profesorului Zaman este de maxima importanta pentru identificarea a ceea ce se cere intreprins pentru imbunatatirea radicala a situatiei din domeniul abordat. Oricum, inlatura unul dintre cliseele foarte des utilizate in legatura cu avantajele aduse de ISD in tara noastra. Cele mai mari ISD sunt in comertul cu amanuntul si ridicata, in servicii, in intermediari financiare, in asa-numitul tertiar care, de regula, nu ajuta prea mult la export.

Referindu-se la sectorul de stat, vorbitorul s-a oprit asupra transferului de proprietate, in esenta, asupra situatiilor in care s-au privatizat profiturile si s-au nationalizat pierderile. Este de retinut, intr-o maniera critica, faptul ca - in prezent - se urmareste privatizarea, fie si numai prin pachete minoritare de actiuni, a unor entitati economice cu capital de stat care au o marja de profitabilitate foarte mare. S-a apreciat ca are sens sa se recurga la privatizare doar in cazul entitatilor care inregistreaza rezultate negative.

O astfel de opinie este impartasita si de numerosi analisti. Ar mai merita sa se examineze si natura transferului de proprietate, de la statul roman la entitati, tot de stat, dar din alte tari. Profesorul Zaman s-a intrebat: „Ce fel de privatizare este aceasta?“ A considerat ca formula folosita in tarile dezvoltate potrivit careia „este prea mare ca sa... pice“ se cere luata in seama si in tara noastra in legatura cu privatizarea unor entitati puternice din sectorul public, entitati de importanta strategica.

Performante si contraperformante

Pana in momentul de fata, ISD n-au demonstrat suficient de convingator ca au reprezentat si reprezinta factor de sustenabilitate economica in Romania. Este o concluzie a carei eludare poate sa aiba consecinte deosebit de serioase. Vorbitorul s-a pronuntat categoric in favoarea investitiilor straine care au efect de propagare pozitiv mult mai puternic in economia nationala romaneasca decat l-au avut pana in prezent. Deteriorarea competitivitatii are cauze diverse si identificarea „contributiei“ fiecareia dintre ele poate sa ajute la conturarea obiectivelor strategice continute de preconizatul Proiect National. In acest sens, se impune luarea in considerare a modalitatilor de consolidare a capitalului autohton.

Profesorul Zaman considera ca se cere actionat pentru valorizarea mai rapida si extinsa a unor avantaje competitive potentiale pe care le are Romania, in domeniul agriculturii si turismului - care, in prezent, au o contributie nefavorabila la soldul balantei comerciale -, transportului, precum si al unor ramuri ale industriei prelucratoare care, unele intra in categoria ramurilor cu avantaje competitive pentru exporturi (industria alimentara, textile, metale etc.), iar altele in categoria „high tech“, ar putea deveni competitive pentru Romania, inclusiv prin atragerea de ISD sau alte tipuri de cooperare economica internationala la nivelul UE. Se impune, de asemenea, recucerirea de catre exporturile romanesti a unor pietee traditionale extra UE-27. In final, a propus elaborarea - in structura Proiectului National - a unei strategii de reindustrializare a Romaniei pe perioada 2013 - 2020 in concordanta cu Strategia UE 2020, astfel incat sa aiba in vedere mijloacele de sprijin national si comunitar in vederea crearii asa-numitelor „industrii tinere“. In context, se cere acordata o atentie deosebita societatiilor orientate catre export cu caracter sistemic, de mari dimensiuni, cu capital autohton si/sau strain bazate pe un aport sporit al contributiei sectorului cercetarii, dezvoltarii si inovarii. Este de remarcat ca, pe plan international, se inregistreaza o clara tendinta de crestere a personalului angajat in cercetare si a finantarii sectorului CDI.

Context si contextualizare

Dr. Constantin Ciutacu (INCE) a tinut sa situeze interventia sa, cu titlu personal, intr-un context istoric intern si international, care pledeaza pentru o abordare nuanzata, in special a temei privatizarii din perspectiva interesului public. De aici, o pozitie critica si foarte critica la adresa derularii procesului de tranzitie spre economia de piata in Romania. Remarcile au vizat, in special, dezindustrializarea, cu consecintele bine cunoscute asupra intregii vieti economice si sociale a tarii. De altfel, se impune a observa ca ponderea diagnozei in interventiile participantilor la dezbateri a fost relativ mare, ceea ce - incontestabil - ajuta la fundamentarea unor recomandari si solutii, dar ingusteaza spatiul utilizat in vederea proiectiilor care pot sa asigure osatura Proiectului National caruia ii este consacrat efortul comun al AGER, AGIR, ASTR. Din acest motiv, ne concentram si noi asupra solutiilor preconizate de dr. Ciutacu: - vointa nationala destinata valorificarii prin industria proprie a resurselor naturale si umane,

sustinuta de o cultura industriala bazata pe inovare si economie verde, rezultata din reconectarea dintre educatie si industrie;

- crearea unui pol public pentru finantarea dezvoltarii industriale inovante, in special a filierelor strategice (filieri eco-industriale, chimia verde, energia eoliana, fotovoltaica, geotermala, biomasa, agroc carburanti de generatia a doua, filiera lemnului, filiera industriilor agroalimentare);
- privilegierea orientarii economisirilor spre industrie (in special prin promovarea unor forme stimulativ de participare financiara a salariatilor, care sa nu intre sub incidenta regulilor ajutorului de stat);
- dezvoltarea serviciilor ca un complement si nu ca un substitut al industriei;
- constituirea, prin parteneriatul public-privat, a unui fond de investitii strategice;
- contracararea concurentei nelocale si inegale dintre corporatii si intreprinderile mici si mijlocii din Romania;
- favorizarea dezvoltarii intreprinderilor de talie intermediara, ca nucleu critic al industriei locale;
- contracararea dumpingului monetar-financiar si industrialo-comercial si constituirea unei banci de produse si tehnologii industriale romanesti;
- cresterea implicarii sectorului public in valorificarea resurselor naturale;
- regandirea oportunitatii unor privatizari in productia de energie, resurse minerale si materii prime strategice pentru industrie;
- stimularea cercetarii-inovarii ca suport al dezvoltarii industriale.

Sansele care se cer fructificate prioritar

Prof. univ. emerit dr. ing. Valeriu V. Jinescu (AGIR, ASTR, Universitatea Politehnica din Bucuresti) a abordat, in continuare, aspectele esentiale care privesc domeniile cu cele mai mari sanse de dezvoltare industriala. Premisele punctelor de vedere pe care le-a sustinut au constat in consemnarea faptului ca starea actuala a industriei poate fi conturata prin luarea in considerare a urmatoarelor elemente: am avut parte de o industrie supradimensionata (astazi, uzata si ciuntita), din care 75 la suta nu mai exista; peste 1250 de unitati au fost dezafectate; multe dintre activitati s-au preluat de IMM-uri; statul mai detine putine pozitii in industria nationala. In acelasi timp, au aparut noi domenii si au aparut posibilitati de reevaluare si de modernizare a ceea ce exista. La intrebarea „Mai este posibila dezvoltarea industriala a Romaniei?“, autorul coreferatului a raspuns fara echivoc: „DA, deoarece inca mai are: resurse de materii prime; industrie energetica inca independenta; resursa umana inalt calificata“.

O alta intrebare esentiala, respectiv „Ce trebuie facut?“, a primit urmatoarele raspunsuri transante: sa se initieze dezvoltari industriale de catre statul roman, sa se asigure resurse umane de nivel mediu (muncitori si operatori calificati) corespunzator standardelor moderne; sa se garanteze, de catre stat, imprumuturile societatilor autohtone pentru dezvoltare industriala; sa se asigure finantarea, inclusiv prin crearea unor banci proprii puternice.

Vorbitorul a trecut in revista resursele de materii prime, intre care sare, titei, gaze naturale (din zacaminte), carbune, silicati naturali (minerale, roci...), minerale metalice, uraniu, materii prime de uz alimentar, lemn, stuf, biomasa, flora spontana, apa, aer, indicand si posibilitatile de valorificare in diverse ramuri. Industriile de proces create in vederea valorificarii acestor resurse sunt, in ordinea mentionata de autorul coreferatului, cele de produse clorosodice, de extractie si de rafinare, petrochimica, de ingrasaminte chimice, carbochimica, materialelor de constructie, metalurgie, siderurgie, constructoare de masini si de aparate pentru toate industriile, nuclear-electrica, hidroelectrica, eolian-electrica s.a..

Trecand la detalieri, profesorul Jinescu s-a referit la produsele petrochimice si din rafinarii, care

reprezinta baza dezvoltarii industriilor de medicamente sintetice, coloranti, vopsele, cauciuc, mase plastice, fire si fibre sintetice, uleiuri minerale.

Potentialul de dezvoltare - premisa obligatorie a deciziilor

Un capitol distinct, intitulat Romania agroindustrială, a fost desfasurat pe baza unor scheme din care au rezultat resursele principale, respectiv suprafetele arabile, de paduri, de vegetatie forestiera, de flora spontana, precum si apele utile economic. Pe baza lor, se pot dezvolta numeroase subramuri ale industriilor alimentare, textila, de pielarie, de prelucrare a lemnului, de celuloza si hartie, de medicamente, suplimente alimentare si de cosmetice naturale. In ceea ce priveste resursele de ape, s-a pus accentul pe dezvoltarea industriei hidroenergetice.

Un alt capitol a fost consacrat domeniilor industriale cu potential de dezvoltare. Acestea sunt, in viziunea autorului, in primul rand industria chimica, apreciindu-se ca este posibila „repornirea“ sectorului de ingrasaminte chimice. In acest sens, a remarcat ca, in mare parte, acest sector a fost salvat. El poate fi dezvoltat prin mai multe parghii, intre care acordarea de facilitati la cumpararea gazului metan, pentru productia destinata pietei interne si stimularea agricultorilor in vederea utilizarii ingrasamintelor.

Un alt sector cu perspective de dezvoltare este industria petrochimica, in vederea cresterii productiei petrochimice de baza, a polimerilor (polietilene, polipropilena, polistiren, policlorura de vinil). In ceea ce priveste petrochimia, s-a mai apreciat ca exista inca expertiza (cercetare, proiectare, fabricatie, operare), dar, prin privatizare, s-a distrus o parte din potentialul domeniului. Asa de exemplu, la Petrobrazi s-a distrus partea de petrochimie, iar trei instalatii noi au fost demontate si vandute. Autorul a considerat ca Petromidia reprezinta o privatizare semireusita. Intre alte consideratii, s-a subliniat ca, in domeniul petrochimiei de baza, s-ar impune marirea capacitatii instalatiei de piroliza de la Arpechim cu 50% si repornirea pirolizei de la Petromidia. In acest fel, s-ar crea premisele pentru asigurarea resurselor necesare activitatii companiilor Oltchim si RAFO Onesti.

De asemenea, coreferatul a continut elemente concrete referitoare la sansele de dezvoltare a industriei prelucrării lemnului prin extinderea fabricatiei de mobila stil (cu intarsie) si de mobila curbata, fabricarea de composite din lemn (cu lianti minerali etc.), producerea celulozei, precum si a fainii din lemn pentru ierbivore. S-a atras atentia ca se impune micșorarea/stoparea exportului de busteni. In ceea ce priveste industria de prelucrare a maselor plastice, s-a sugerat ca obiectiv principal fabricarea de produse necesare sectorului de automobile, constructiilor civile si industriale, bunurilor de larg consum, ambalajelor, materialului sportiv. La randul ei, industria de prelucrare a cauciucului se poate dezvolta pe baza componentelor pentru industria automobilelor si tractoarelor, actionarilor si instalatiilor hidraulice. Industria de prelucrare a textilelor se poate dezvolta indeosebi prin unitatile mici producatoare de tricotaje si confectii.

Un criteriu esential - volumul de valoare adaugata

O mare atentie s-a acordat in coreferat unor ramuri ale industriei prelucratoare cu valoare adaugata relativ mare. In aceasta categorie au intrat industria de echipamente pentru foraj-extractie (productie si mentenanta; reevaluarea sectorului in acord cu tehnologiile actuale), constructia de masini, in general, cu accent pe mijloacele de transport feroviar, prelucrarea lemnului, mica industrie, masinile si utilajele pentru sectorul agricol. In aceeasi ordine de idei, s-au relevat posibilitatile de dezvoltare a fabricatiei elementelor pentru industriile de proces (alimentara, chimica, petrochimica, rafinarii si energetica), a industriei energetice (echipamente si instalatii pentru energii neconventionale, microhidrocentrale), a industriei de masini si

echipamente energetice.

Propunerile generale au vizat realizarea unor produse (masini, echipamente etc.) cu durata de viata mai mare decat cele similare in Occident; analiza posibilitatilor de dezvoltare a carbochimiei (metanol, acid acetic, ingrasaminte, monomeri); redefinirea, sustinerea si dezvoltarea constructiei de masini si utilaje agricole pentru piata interna si pentru export; refacerea industriei mobilei si descurajarea exportului de lemn brut; repunerea in functiune a instalatiilor prelucratoare de polimeri (Arpechim, Oltchim etc.); reactivarea platformelor producatoare de ingrasaminte chimice; reglementarea legala a sustinerii exportului; sustinerea politica, de catre Guvern, a produselor industriei romanesti pe pietele de desfacere; reconsiderarea, de catre stat, a pietelor de desfacere din Est si din tarile in curs de dezvoltare. S-au propus inventarierea la zi a tuturor societatilor din industrie, reactualizarea periodica a capacitatilor si a catalogului de produse, reconsiderarea si re tehnologizarea unor societati constructoare de echipamente pentru industriile de proces, pregatirea resursei umane potrivit cerintelor pietei muncii.

Vorbitorul s-a pronuntat pentru promovarea profesionalismului, responsabilitatii si legalitatii si pentru combaterea nepriceperii, diletantismului si superficialitatii, astfel incat sa se schimbe in bine mentalitatea colectiva si sa se implice mai puternic populatia in procesul de reindustrializare. In concluzie, a spus: „Sunt sectoare ale economiei vitale pentru tara, pentru populatie, asupra carora statul trebuie sa-si mentina controlul si responsabilitatea. Aceste sectoare - de siguranta nationala - nu trebuie lasate in seama intereselor unor companii private, oricat de mari si oricat de avansate tehnologic ar fi. Asa este sectorul energetic, a carui privatizare reprezinta un risc major pentru dezvoltarea viitoare a tarii. Pentru a ne dezvolta, trebuie sa ne opunem distrugerii, in continuare, a ceea ce a mai ramas din industrie! Sa ne exprimam punctele de vedere, documentate, in mass-media si sa determinam populatia sa se pronunte si sa-si decida DESTINUL.“

Intrucat numeroase consideratii au vizat sectorul energetic - punct nodal in procesul de reindustrializare - in discutie a intervenit si tema redeventelor. S-a subliniat ca, in conditiile tarii noastre, mult mai potrivita ar fi inlocuirea acestora cu o cota-parte din valoarea productiei realizate in companiile care exploateaza resursele naturale ale tarii noastre, in special hidrocarburile. Asa se procedeaza in numeroase tari si nu exista niciun motiv serios pentru a nu se recurge si la o asemenea solutie.

Argumente in sprijinul masurilor fundamentate exclusiv pe „verdictul“ stiintific
Trecandu-se la detalierea unor aspecte, retinem - inainte de toate - consideratiile mai multor participanti referitoare la perspectivele energetice, ca si ale sectorului de productie a materialului rulant, date fiind necesitatile stringente de repunere a cailor ferate in drepturile lor legitime, asa cum se petrec lucrurile in celelalte tari membre ale UE. Unii investitori straini isi declara disponibilitatea de a contribui substantial la dezvoltarea unor asemenea domenii. In general, se impune a se acorda o mai mare atentie unitatilor profilate pe componentele unor produse care sunt cerute de piata nu numai in prezent, ci si in viitorul apropiat si mai indepartat. In timpul discutiei, s-a pledat pentru elaborarea unor studii de prefezabilitate in temeiul carora pot fi adoptate decizii adecvate. Bunaoara, institutiile publice sunt chemate sa sprijine asemenea demersuri in numeroase ramuri, inclusiv in metalurgie. Mai multi participanti au impartasit aceste opinii si au propus sa se constituie grupe de lucru alcatuite exclusiv din specialisti reputati pentru a se evalua perspectivele fiecarei ramuri si subramuri industriale intr-o autentica viziune strategica.

Nuantarile strict necesare

Cu expertiza sa binecunoscuta in mediile stiintifice si de afaceri, prof. univ. dr. ing. Vasile Baltac (vicepresedinte al AOAR) s-a referit la consecintele dezindustrializarii, delimitandu-se, insa, de pozitiile acelora care considera ca tot ceea ce a existat inainte de 1990 a fost viabil. Exista in lume o tendinta de a se reveni la dezvoltarea pe o baza noua a unor sectoare ale industriei si se impune a ne incadra intr-un asemenea curs. In orice caz, s-a renuntat la industriile energofage, la cele care erau ineficiente si din alte puncte de vedere. Bineinteles, o tema importanta o constituie si dimensionarea optima a unitatilor, evitandu-se gigantismul antedecembrist, ca si practica autarhica. S-a declarat de acord cu propunerea de a se examina ramura cu ramura pentru a se vedea ce mai este viabil, la ce trebuie sa se renunte si ce anume ar urma sa se dezvolte si sa se modernizeze. In acest sens, ne putem ghida cu mult folos de consideratiile expuse de profesorii Zaman si Jinescu. Remarca vizeaza si tema extrem de importanta a preturilor de transfer, care nu trebuie eludate in procesul conturarii unei strategii a reindustrializarii.

Directorul general al Societatii Romane de Metalurgie, Petre Ianc, impartasindu-si, la randul lui, din bogata experienta manageriala in industrie, a apreciat ca industria prelucratoare, aproape in intregime privatizata, nu trebuie sa astepte din partea statului decat sa asigure o infrastructura adecvata. De asemenea, statul are o mare raspundere in pregatirea, in institutiile lui de invatamant, a fortei de munca necesare pentru un larg orizont de timp, la un nivel de calificare cat mai inalt. Acestia sunt si factori importanti de atractie pentru investitorii straini. Tot in legatura cu abordarile strategice, vorbitorul a considerat ca este putin probabil ca industria prelucratoare romaneasca sa aiba un caracter integrator, adica sa realizeze produse finite de la inceput pana la sfarsit. Din acest motiv s-a declarat de acord ca se cere dezvoltata prioritar productia de componente. Aici se afla inca un domeniu in care politicile industriale ale statului se pot dovedi benefice, inclusiv in ceea ce priveste fructificarea posibilitatilor de a se asigura un cost competitiv al fortei de munca. Revenind la tema infrastructurii, vorbitorul a pus accentul pe necesitatea inlaturarii numeroaselor stari de lucruri negative din energetica, astfel incat actiunile de modernizare sa nu greveze prea mult asupra costurilor din industria prelucratoare. In vederea atingerii unui asemenea scop, se cer eliminate verigile intermediare, cei care, practic, nu produc nimic, dar obtin profituri considerabile. Un scenariu favorabil consta in fructificarea posibilitatilor noastre, inclusiv naturale, pentru a deveni un mare producator de energie electrica la scara europeana.

Cheia succesului: alocarea rationala a resurselor

La randul sau, prof. univ. dr. Petre Pavel Szel, presedintele SC Muntenia Invest SA, s-a referit la sursele posibile ale procesului de reindustrializare, apreciind ca resursele alocate pentru investitii trebuie mult mai bine utilizate in functie de prioritati si in conditii de transparenta totala. A fost de acord cu ceilalti participanti in legatura cu inscrierea infrastructurii in fruntea prioritatilor, bineinteles, odata cu imbunatatirea radicala a gestionarii fondurilor publice.

In incheierea dezbaterilor, presedintele Comisiei pentru Industree si Servicii a Camerei Deputatilor, dr. ing. Iulian Iancu, a relevat ca interventiile participantilor permit sa se identifice principalele cai si mijloace de reindustrializare a tarii, ceea ce poate conferi si procesului legislativ un rol esential in stimularea efectiva a tuturor resurselor nationale, naturale, materiale si umane intr-o directie consensuala. Cea mai mare parte a expunerii sale a fost consacrata celor 12 acte normative care urmau sa fie adoptate in conformitate cu exigentele Comisiei Europene. Ca si in alte domenii, restantele in materie de legislatie constituie o piedica si in efortul prospectiv pe care il presupune Proiectul National, la elaborarea caruia s-au angajat AGER,

AGIR si ASTR. Acest efort se cere, inasa, corelat cu orientarile strategice la nivelul UE, tinandu-se seama de calitatea Romaniei de stat membru. Evident, in aceste orientari trebuie sa-si gaseasca locul cuvenit prioritatile tarii noastre. Pentru ca un asemenea deziderat sa se implineasca este, evident, nevoie de forta de convingere, bazata pe argumente puternice, asa cum au fost formulate si in cursul dezbaterii.

*

* *

Schimbul de opinii a continuat - in alte doua reuniuni -, tot pe tema reindustrializarii Romaniei, fiind aprofundate aspectele legate de identificarea domeniilor in care tara noastra are cele mai mari avantaje comparative si competitive, obiectiv subordonat si cerintei de a se consolida capitalul autohton. Vom reveni cu cuvenitele relatari.

T.B.